

Zjavenie Jánovo 21,1-2 „Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pominuli a ani mora už niet. 2 A videl som, ako z neba od Boha zostupuje sväté mesto, nový Jeruzalem, pripravené ako nevesta ozdobená pre svojho ženícha.“

Biblia končí posolstvom o novej zemi: „Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pominuli a ani mora už niet. 2 A videl som, ako z neba od Boha zostupuje sväté mesto, nový Jeruzalem, pripravené ako nevesta ozdobená pre svojho ženícha.“ (Zj 21,1-2). Slová o nebi v knihe Zjavenia uzatvárajú celú ľudskú históriu, ktorá sa začala ľudským hriechom. Vtedy človek stratil bezprostrednú blízkosť Boha i rajske prostredie. Koniec Biblie sa však opäť vracia k pôvodnému plánu, aby človek opäť žil v prostredí neba.

Nádej na novú krajinu sa prelína Starým aj Novým Zákonom. (Iz 65,17; Sk 3,20-21) Hrdinovia viery v priebehu ľudských dejín žili s touto nádejou. Táto nádej bola taká silná, že sa tu na zemi cítili ako cudzinci, ktorí putujú domov. (Hebr 11,9-10.13.16)

Boh mal zmysel pre krásu, keď tvoril našu krajinu, kde na začiatku všetko bolo dokonalé. S rovnakým citom pripravuje aj novú krajinu. Keď skončí všetko zlo, bude táto krajina domovom pre spasených. „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo a čo ani do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, čo ho milujú.“ (1. Kor 2,9) Nebude tam plač, bolesť, choroba ani smrť. (Zj 21,4; Iz 33,24; 35,5-6) Na novej zemi nebude existovať žiadna forma nebezpečenstva, násilia a bezprávia, ani v prírode ani medzi ľuďmi. (Iz 11,6; 60,18; 65,22) Ľudia budú žiť večne s Bohom. (Iz 66,22) Nová krajina bude šťastným miestom plným radosti pre Boha i Jeho ľud: „Od trónu som počul mohutný hlas: „Pozri, Boží stánok medzi ľuďmi. Boh bude s nimi prebývať a oni budú jeho ľudom; on sám, ich Boh, bude s nimi.“ (Zj 21,3)

Nová krajina je pripravená pre tých, ktorí o to stoja, ktorí nebudujú nebeský raj už teraz na zemi, ale ukladajú svoj poklad u Boha v nebi. (Mat 6,19-21) Tak ako nemožno slúžiť Bohu i majetku (Mat 6,24), tak si nemožno užívať bezbolestne a bez utrpenia života na tejto hriešnej zemi a zároveň mať nádej na večný život na novej zemi. (Luk 6,20-26) Všetky sebazaprenia, straty a ujmy, tichosť a pokora Ježišových nasledovníkov budú bohato odmenené. (Mat 5,3-10) Aj keby sme získali všetko na tomto svete, k čomu nám to je, keď zomrieme v beznádeji? (Mat 10,39; Mat 16,25–26) Ježiš nám pripravil domov, miesto, o ktoré sme nemali nikdy prísť. Len ťažko sa dá tento domov popísať ľudskými slovami. Život na novej zemi stojí za všetky straty v tomto skorom živote!

Zjavenie Jánovo 21,1-2 „Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pominuli a ani mora už niet. 2 A videl som, ako z neba od Boha zostupuje sväté mesto, nový Jeruzalem, pripravené ako nevesta ozdobená pre svojho ženícha.“

Biblia končí posolstvom o novej zemi: „Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pominuli a ani mora už niet. 2 A videl som, ako z neba od Boha zostupuje sväté mesto, nový Jeruzalem, pripravené ako nevesta ozdobená pre svojho ženícha.“ (Zj 21,1-2). Slová o nebi v knihe Zjavenia uzatvárajú celú ľudskú históriu, ktorá sa začala ľudským hriechom. Vtedy človek stratil bezprostrednú blízkosť Boha i rajske prostredie. Koniec Biblie sa však opäť vracia k pôvodnému plánu, aby človek opäť žil v prostredí neba.

Nádej na novú krajinu sa prelína Starým aj Novým Zákonom. (Iz 65,17; Sk 3,20-21) Hrdinovia viery v priebehu ľudských dejín žili s touto nádejou. Táto nádej bola taká silná, že sa tu na zemi cítili ako cudzinci, ktorí putujú domov. (Hebr 11,9-10.13.16)

Boh mal zmysel pre krásu, keď tvoril našu krajinu, kde na začiatku všetko bolo dokonalé. S rovnakým citom pripravuje aj novú krajinu. Keď skončí všetko zlo, bude táto krajina domovom pre spasených. „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo a čo ani do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, čo ho milujú.“ (1. Kor 2,9) Nebude tam plač, bolesť, choroba ani smrť. (Zj 21,4; Iz 33,24; 35,5-6) Na novej zemi nebude existovať žiadna forma nebezpečenstva, násilia a bezprávia, ani v prírode ani medzi ľuďmi. (Iz 11,6; 60,18; 65,22) Ľudia budú žiť večne s Bohom. (Iz 66,22) Nová krajina bude šťastným miestom plným radosti pre Boha i Jeho ľud: „Od trónu som počul mohutný hlas: „Pozri, Boží stánok medzi ľuďmi. Boh bude s nimi prebývať a oni budú jeho ľudom; on sám, ich Boh, bude s nimi.“ (Zj 21,3)

Nová krajina je pripravená pre tých, ktorí o to stoja, ktorí nebudujú nebeský raj už teraz na zemi, ale ukladajú svoj poklad u Boha v nebi. (Mat 6,19-21) Tak ako nemožno slúžiť Bohu i majetku (Mat 6,24), tak si nemožno užívať bezbolestne a bez utrpenia života na tejto hriešnej zemi a zároveň mať nádej na večný život na novej zemi. (Luk 6,20-26) Všetky sebazaprenia, straty a ujmy, tichosť a pokora Ježišových nasledovníkov budú bohato odmenené. (Mat 5,3-10) Aj keby sme získali všetko na tomto svete, k čomu nám to je, keď zomrieme v beznádeji? (Mat 10,39; Mat 16,25–26) Ježiš nám pripravil domov, miesto, o ktoré sme nemali nikdy prísť. Len ťažko sa dá tento domov popísať ľudskými slovami. Život na novej zemi stojí za všetky straty v tomto skorom živote!